

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Illvstre Martyrivm S. Simeonis Episcopi, Vsthazanis Eunuchi, & multorum aliorum. ex ijs quæ sunt apud Sozomenum Ecclesiast. hist. lib. 2. cap. 8. Paßi sunt Anno ab orbe redempto 343. Iulij Rom: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

reuocare, & aliquã etiam spem in eius opo
locare. Res stupêda, portitores pôdere facti
poris iam grauati, posito feretro, nonnihil
rare, viresq; resumere voluerunt. Sed res
viribus, sacrum pignus loco nô prius suo
re potuerunt, quàm clamanstem supplican-
debitorem è vinculis eximerêt, qui subiecto
meris corpus vnà cû alijs Antifiodorum
tauit. Quod debito honore ac gaudio ab
po exceptû, in ecclesia S. Germani sepultus

C. Baron. to.
3. Annal. &
in not. Mar.
Rom.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. SIMEONIS
Episcopi, Vsthanis Eunuchi, & magister
aliorum: ex ijs quæ sunt apud Sozomenum
clest. hist. lib. 2. cap. 8. Passi sunt Anno
redempto 343. Iulij Rom: Pontif. ac Constantis
& Constantis Imp. 7. sub Sapore Rege Per-
sæ quibus temporibus, S. Hieronymus in Chronico
statu, dirisimam hanc in Christianos Per-
secutionem exditatam esse.

21. Aprilis.

Magi apud
Perfas.

Accusatur
apud Sapo-
rem Persarû
regem.

CVM tempore progrediente, Christiano-
num numerus apud Perfas vehementer au-
ret, ad eò vt cor uentus agere, & facerentur.
tës ac diaconos habere cœperint, Magi &
naturali quadam inuidiã contra religionem
stianam incitati, Simeonem id temporis
cia & Ctesiphontis vrbis in Perfide primatum
chiepiscopum, apud Saporem Persarum
accusarunt, quòd Imperatori amicus res
proderet. Quorum calumnijs persuasus
res, primò immoderatis tributis afflicto
nos, deindè duros & inhumanos misit
qui sua feritate cunctos ad religionem, p-

que aspernamdam cogerent. Post hæc sacerdotes,
Deique ministros gladio trucidari, ecclesias di-
ere faci, earumque thesauris ac monumentis in regiũ
nihilã fiscum redactis, ipsum Simeonem vt regni pro-
ditorem, adduci iussit.

Itaque Magi ope Iudæorum Simeonem com-
plicam prehensum ferreisque vinctum catenis ad re-
subiecti gem deducunt, qui se ibi & spectatum & stre-
orum dnuum virum præstitit. Nam cum Sapore eum, vt
o ab ep daretur in quæstionem, introduci iussisset, nihil
epultu quicquam veritus regem adorare recusavit. Qua
re grauter commotus rex, sciscitatur quid causæ
S. I. fit, cur iam neutiquam ipsum adoraret, cum id
& m. antea fecisset. Cui Simeones: Non antè, inquit,
deductus eram ad verum Deum prodendum: &
propterea non recusabam debitos regi honores
præstare: at iam idem ipsum facere fas non est.
Nam iam pro pietate & nostra religione decer-
aturus venio. Quæ cum dixisset iubet rex vt So-
lem adoret. Sed Simeones neque minis territus,
neque promissis flexus, virili & constanti animo
firmabat, se nunquam vel Solem adoraturum,
vel suam ipsius religionem proditurum. Vndè
Christi animo commotus Sapore, in vinculis eum tene-
rener curi iussit, ratus eum sententiam quandoque muta-
& facturum.

igitur cum in carcerem duceretur, Vsthanes
Senex Eunuchus educator Saporis, & principem
oris S. in familia regis locum obtinens, eum conspicua
rimans de loco, in quo præ foribus fortè palatij sede-
m respicit, confurgens, honorificè salutavit. At Si-
res Simeones eximio iustitiæ zelo incensus, auerso
uafus S. vultu eum præteriens, verbis asperis increpa-
ie Christi, quod cum Christianus esset, paulò antè
e exa. coactus, Solem adorasset. Quarè Eunuchus
per-

Constantiæ
Simeonis.

Iubetur ad-
orare Solẽ.

Detinetur
in vinculis.

Vsthanes
educator re-
gis Christia-
nus.

Vst hazanis
penitentia.

perturbatus lachrymas fundere, ingemendo
vestem splendidam, qua erat indutus, exuerit
totus luctu deformatus nigram circum
cepit. Nec his doloribus satiatus, pra portu
gia sedens, sortem suam cum lugubri valde
more ac eiulatu lamentatus est.

Vbi ista Sapores rescivit, illum protinus
vocatam rogavit, ecqua illi in adibus ob
calamitas, qua illi lugendi causam praebu
Cui Vst hazanes: In hisce, inquit, adibus
nihil mihi accidit infortunij. Sed vtinam, pro
quod mihi contigerit, in omnia alia calam
genera incidissem: quippe id quidem certe
set toleratu multo facilius. Ia vero lugeo,
maneam in vita, quodque cum dudum mor
buissem, adhuc tamen solem videam, quem
tibi gratificarer, simulata specie adorarem.
Qua cum dixisset caeli & terrae opificem De
cum iureiurando testatur, se in posterum de
sententia nunquam destitutum. Sapores
incredibilem Eunuchi mutationem vehem
ter admiratus, grauiore quidem iracundia
Christianos exaruit, perinde quasi illi pra
hanc rem consecissent: sed tamen misericord
erga senem commotus, modò manuerum
dò ferum se in illum ostendit, atque omnib
ribus laborauit, vt de sententia deduceret.
nihil profecit, constanter asseuerante Vst
no, se nunquam tam stultum fore, vt pro
conditore Deo, res ab eo conditas colat, et
inflammatus, mandat caput ente ceruicibus
scindit. Ad quod supplicium a licitoribus
etus Vst hazanes, orat eos, paulisper expect
rem enim se animo tenere, quam regi sign
ri velit. Vocato igitur ad se Bunucho sibi

Vst hazanes
capitis dam
natur a rege.

fimo, iub
benevol
vsque ter
terim, &
uierim, n
sertim q
Quare
do tam
remuner
norant, n
tuum, au
sus, istud
omnibus
azani am
cuius qua
ctus sit, se
quo regis
rit. Atq; i
pores au
Christian
hazanes p
bet. At p
praedican
te prauo
tis Chris
ciores ad
tiam imi
eum pro
Hoc
maxima
autem de
Deo pro
erat sextu
diem festi
Christi p

fimo, iubet ista Saporum nunciare. Quam tandem benevolentiam ab ineunte adolescentia ad hoc usque tempus, ô rex, erga tuam familiam præstiterim, & quanto studio tû patri tuo tû tibi inservierim, nullis videor egere testibus. apud te præfertim qui hæc satis exploratè cognita habeas. Quare pro omnibus officijs quæ in vos aliquando tam benevolè contulerim, hoc mihi vnum remunerationis loco concede, vt his, qui me ignorant, non videar tãquam infidus erga regnum tuum, aut in aliquo maleficij genere deprehensus, istud supplicium subire. Et quò hoc pateat omnibus, fac præco palam prædicet, caput Vst hazani amputatum esse, non quòd improbitatis cuiusquam in palatio ab ipso admissæ conuictus sit, sed quòd sit Christianus, & Deum suum, quo regis voluntati morè gereret, negare noluerit. Atq; ista quidem regi nunciavit Eunuchus: Sapores autem ratus alios tam seверо exemplo à Christiana religione descituros, eadem, sicut Vst hazanes postulauerat, præconem prædicare iubet. At pius senex eo fine supplicij sui causam prædicari tam impensè desideravit, vt sicuti antè prauo exemplo, cum solem adorauerat, multis Christianis metum iniecerat: sic iam nõ pauciores ad suam animi magnitudinem & constantiam imitandam incitaret, si modò intelligerent eum pro religione Christiana trucidatum esse.

Hoc modo Vst hazanes vitam, quam hic in maxima gloria traduxerat, deseruit: Simeones autem de eius morte in carcere certior factus, Deo pro illo gratias egit. Postridiè eius diei, qui erat sextus diès hebdomadæ, in quo ante celeberrimam diem festum resurrectionis, memoria salutaris Christi passionis quotannis recolitur, decernit

Vst hazanes
petit à rege
causam ne
eis suæ palã
edici.

Vst hazanes
capite ple-
ctitur.

nit rex vt Simeones gladio feriat. Nam
denudè carcere ad regem deductus, forti &
gno animo cum Sapore de fide Christiana
ruit, & neque illum neq; Solem adorare vol
Eodem die centum alios quoque, qui erant
carcere, rex itidem obruncari iubet. Ad
mum Simeonem cum ceterorum omnium
tem oculis aspexisset, trucidari. Horum pa
piscopi, pars presbyteri, pars ex aliorum
corum ordine fuerunt. Cum omnes ad loc
certaminis deducerentur, princeps Magor
percunctatur ab illis vterù velint viuere, &
dem cum rege religionem colere, Solè que
rari. At vbi nemo eorum his cõditionibus
in vitã manere, rectã ad locũ, in quo erant
feriendi, deducitur. Simeones interim illis
verba ad eos faciebat de morte, de resurrecti
de pietate; & testimonijs ex factis literis de
tis, animum illis addebat, vt fortiter morte
Jam oppeterent, quæ veram illis esset vitam
latura. Dum hæc aliaque sanè præclara aut
eorum inculcaret, & tanquã gymnasij ma
ster præciperet, quomodo in certam in b
fent, ad nec singuli cupidè gradiebantur. L
autè, postquã centũ illos interemit, postrem
loco Simeonè cũ Abedechalaa & Anania
byteris canicie ac pietate venerãdis, obruncat
Eodem temporis momẽto, Pufices regio
omnium artificum præfectus, cum videret
niam in ipsa cæde contremiscentem: Paul
inquit; ò senex, oculos occludito, ac bono
esto, nam stacim Dei lumen videbis. Vix hæc
ctus est, cum comprehensus & ad regem
ctus, libero ore Christianum se professus
circò lictorib. traditus, peregrino & crudeli

100. Marty-
ges cum Si-
meone ca.
duntur.

Simeones
eos confit-
mat.

Abedecha-
laas & Ana-
nias Marty-
res.
Puficis præ-
clare virtus.

primis n
tur collo
guã extra
quibusda
eodem q
Seque
uo Sap
multitud
nit. Siqu
latitabãt,
li aut sua
negare vi
qui Chris
plurimi,
ti sunt: in
regi long
mi dolor
solos reli
Per idẽ
bula foro
cilla, eiu
prehedit
uerant, q
parasset.
mans, mo
Tarbulã &
nant: ferra
quodã inte
gina transi
cũ. Ferrur
honestã fu
demq; vti
fisse deniq;
eã, tum soc
diem ne a
prim

primis mortis genere interimēdus. Lictores igitur collo eius circa ceruicē perforato, illac linguā extrahunt. Porro autē eius filia virgo, falsò à quibusdam in crimen vocata, comprehenditur, eodemque temporis articulo occiditur.

Sequenti anno, eodem ipso die Paschatis, nouo Saporis edicto, innumerabilis Christianorū multitudo securi percussa, martyriū consummauit. Siquidē Magi eos ex urbibus & vicis, in quibus latitabāt, summa cū diligētia eruerunt. Nonnulli autē sua inducti voluntate, nè silētio Christū denegare viderentur, se ipsi indicarunt. Ac dū oēs qui Christiani censebantur morte multarentur, plurimi, qui in ipso palatio etatē egissent, mactati sunt: in quorū numero erat Azades eunuchus, regi longè charissimus. Ex cuius morte tantū animi dolore hausit rex, vt cōmuni hac cæde sedata, solos religiōis nostrę doctores trucidari iusserit.

Innumeri Christiani perimuntur.

Azades martyr.

Per idē tempus regina in morbū delapsa, Tarbulā soror Simeonis Episcopi, virgo sãcta, cū ancilla, ei usq; sorore vtraq; similiter virgine comprehēditur. Iudæi enim, ficto crimine eū accusauerant, quòd vindictæ cupiditate reginæ venenarasset. Vnde regina calumniã verã esse existimans, mortis eas reas esse clamauit. Magi igitur Tarbulã & reliquas duas arreptas morte cōdemnant: ferraq; dissectas patibulis suffixerūt, spatio quodã inter ipsa patibula relicto, vt per illud regina transiret: afferētes morbū eo pacto depellēdū. Fertur hanc Tarbulã, forma valdè liberali & honesta fuisse; Magū quendã eã deperisse, mercedemq; vti cū illa rem haberet, clã misisse: promississe deniq; , si vellet ipse parere libidini, tum eã, tum socias saluas fore. At illam hanc turpitudinem ne audire quidem voluisse, sed nuncios

Tarbulã & duarum sororum crudelle supplicium.

Tarbulæ pudicitia.

Q. 2 ver.

verbis contumeliosis excepisse, crimen intem-
perantiae cum probro illis obiectasse, se multo
volentius velle mori, quam virginitatem pro-
respondisse. Porro cum edicto Saporis ratum
set, ut soli sacerdotes, fideique Christianae do-
res comprehenderentur, Magi & eorum pro-
pes, totam Perfidem obeuntes, episcopos &
cerdotes grauibus afficiunt incommodis, cum
alijs locis, tum maxime omnium in Adia-
rum regione, quae est pars Perfidis tota fidei
stianae dicata.

Clero vel
maxime in-
festus Sapo-
res.

VITA S. ANSELMI CANTVARIENSIS

C. Baron: In
Not Mart:
Rom:

sis Archiepiscopi. ex ea quae est per Edinam
Contubernalem, duobus libris conscripta.
grauit ex hac vita anno Domini 1109.

21 Aprilis.
Parentes e-
ius.

Sanctus Anselmus nobili in primis or-
genie, patrem habuit Gundulfum, mater
verò Emerbergam, utrumque seculi digni-
ac diuitijs praestantem, sed moribus haud pro-
dissimile. Nam cum vinculo coniugali lega-
coniuncti, in Augusta ciuitate (quae ciuitas
nis Burgundiae & Longobardiae Emerbergam
se edidit; Gundulfum verò in Longobardia
tum ciuem sui ex aduena fecit) cum magna
litis laude versarentur, pater seculari de-
vitae, suas quas possidebat diuitias, frequen-
re distrahebat: mater verò bonis seruens
optimae matris familiaris officio fungebatur,
quo summa cum laude ad extremum vitae
tum perseverauit. Sed & Gúndulfus, deuota
tate. spreto seculo, monachi institutum am-
tis, veterisque vitae delictis per dolorem
tis, monachus defunctus est.

Patria coru.

Pater eius
prodigus.
Mater fru-
galis.

Pater fit mo-
nachus.

At Anselmus puer paruulus, cum mater

benter o-
que vnu-
tem, om-
puer int-
cumbere
montes
steque
git quae
Iulus, pu-
scenloqu
regis ver-
nem acc-
Mane ig-
visione, p-
caelo ex p-
que conf-
refereba-
Intere
parentib-
progress-
vt anno a
tem reli-
ribus, mo-
pro sua c-
ser, & Ab-
bat, desi-
dere, diff-
religiofo-
remis que
pia matre
cio mode-
ne in sec-
tens Deu-
vriorum
lis etas, c-